

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

Caput VIII. De Pace.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

IV. Tertium est, ut sciat, hunc amorem duplicem esse, affectivum scilicet, & effectivum, per quorum priorem gratulatur homo DEO suum esse, gaudereque ipsum esse summum bonum, quod ab omnibus jure merito appetatur; per posteriorem verò omnia, quæ vel intra se, vel extra se agit, ad hujus summi boni seu DEI majorem gloriam & beneplacitum ordinat.

C A P U T VIII.

D E P A C E.

I. Est partium tranquillus consensus; ita ut ad eundem finem consequendum omnes conspirent; de qua sequentia quatuor præcipuè scienda sunt Ascetæ.

II. Primum est, ut bene cognoscat, quid sit veram animi pacem habere. Nempe ut animus hominis nullo inordinato affectu aut passione, qui sunt gravissimi hostes animæ, turbetur. Perfecta namque victoria (& per consequens etiam pax) est, de semetipso triumphare; qui enim semetipsum subiectum tenet, ut sensualitas rationi, & ratio in cunctis obediat DEO, hic verè victor est sui, & Dominus Mundi, inquit rectè Kempensis Thomas. In quem sensum etiam S. Augustinus, pacifici, inquit, in seipsis sunt, qui omnes animi motus componentes, & subjicientes rationi & spiritui, carnalésque concupiscentias habentes edomitas fiunt regnum DEI, in quo ita ordinata sunt omnia, ut id, quod est in homine præcipuum & excellens, hoc imperet, cæteris non reluctans, quæ sunt nobis, bestiisque communia. Atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens & ratio,

Q

sub-

subjiciatur potiori, DEO scilicet. Et hæc est
quæ datur in terra hominibus bonæ voluntatis
vita consummati perfectique Sapiens.

III. Alterum est, ut dignè æstimet, & arde
quærat hanc pacem; quod obtinebit, si bene
fideret, quod S. Hieronymus dixit: Omne seculum
Philosophos tantum habet bonitatis, quantum
unitatis; propterea in exordio Mundi vidit DEUS
cetera, quæ fecerat, & erant valde bona. Imò,
Augustinus ait, tanta vis & potentia unitatis est
bona sunt, tunc multum etiam placeant, cum in
versum aliquid conveniunt, atque concurrunt.
versum autem ab unitate nomen accepit. Et
fructus hujus pacis ex ipsa similitudine cum pa-
terna satis colligi potest; ut enim concordia res
væ crescunt, discordia maximæ dilabuntur;
ipsum de pace interna cum divitijs & opibus
libus comparata dici potest.

IV. Tertium est, ut fortiter rejicere
tissima impedimenta pacis, quorum quatuor
assignat S. Bernardus, scilicet culpam mordentem,
curam pungentem, affectum vigentem, & tribulationem
nem cruciantem; sed fortè omnia ad inordinatam
cupiscentiam reduci possunt juxta illud S. Jacobi
de bella & lites in vobis? nonne hinc? ex concupiscentijs
vestris, quæ militant in membris vestris.
est, quod pius Author indicare voluit, dicens:
igitur non quælibet res adepta vel multiplicata
sed potiùs contempta, & decisa ex corde radice
Nec diu stabit pax illa quæ sita forinsecus, si vacet
ro fundamento status cordis.

V. Quartum est, ut etiam adjuventa ad dictam pacem conducentia noverit, quæ quidem pariter ad quatuor capita revocavit pius Asceta, dum dixit: Fidei, nunc docebo te viam pacis, & veræ libertatis. Stude alterius potius facere voluntatem, quàm tuam. Elige semper minùs, quàm plùs habere. Quære semper inferiorem locum, & omnibus subesse. Opta semper, & ora, ut voluntas DEI integrè in te fiat. Ecce talis homo ingreditur fines pacis, & quietis.

C A P U T I X.

DE CONSOLATIONE.

I. Est medium quoddam ad suum vel alterius animum excitandum, vel recreandum à consolante ordinatum; de qua tria specialiter nôsse oportet Ascetam.

II. Primum est, ut bene addiscat, ubi vera consolatio quærenda sit, quâ quidem in re facem prætulit S. Augustinus, dum dixit: Hoc est, quod nos & lætificat in omnibus laboribus & periculis vitæ hujus, amor noster in DEUM, & pium studium, & certas spes, & fervor spiritûs. Et brevius S. Bernardus: Illud verum ac solidum gaudium est, quod non à creaturis, sed à Creatore percipitur.

III. Alterum est, ut bene nôrit, ad quem finem à DEO dentur consolationes, scilicet ut sint ei instar alarum, quæ ipsum subvehant ad viam mandatorum alacriter currendam, promoveântque ad contemptum voluntatis propriæ, & appetituum malè ordinatorum, carnisque mortificationem. Hinc David dicebat: Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatâsti

Q 2

(per